

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2005 z dnia 10 marca 2005 r. nakładającego ostateczne cła antidumpingowe na przywóz włókien poliestrowych z Chińskiej Republiki Ludowej i Arabii Saudyjskiej, wprowadzającego zmiany do rozporządzenia (WE) nr 2852/2000 nakładającego ostateczne cła antidumpingowe na przywóz włókien poliestrowych z Republiki Korei i kończącego postępowanie antidumpingowe w odniesieniu do przywozu z Tajwanu, w zakresie w jakim cło antidumpingowe nałożone na wywóz do Wspólnoty Europejskiej towarów produkowanych i wywożonych przez Huis Corp. przekracza cło, które znalazłoby zastosowanie, gdyby dokonano korekty normalnej wartości z tytułu opłat importowych i podatków pośrednich w zastosowaniu metody „input” stosowanej w pierwotnym okresie dochodzenia.

2) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.

3) Rada pokrywa koszty własne oraz 70 % kosztów poniesionych przez Huis Corp.

4) Komisja pokrywa koszty własne.

(¹) Dz.U. C 193 z 6.8.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2008 r. —
Marcuccio przeciwko Komisji**

(Sprawy połączone T-296/05 i T-408/05) (¹)

**(Zabezpieczenie społeczne — Żądanie zwrotu kosztów leczenia
w 100 % — Odmowa wyraźna i dorozumiana)**

(2008/C 209/77)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciele: na początku A. Distanto, potem G. Cipressa i L. Garofalo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i J. Currall, pełnomocnicy, wspierani przez A. Dal Ferro, adwokat)

Przedmiot sprawy

W szczególności żądanie stwierdzenia nieważności dwóch dorozumianych decyzji Wspólnej Kasy Ubezpieczeń w razie

choroby WE odmawiających zwrotu w 100 % kosztów leczenia poniesionych przez skarżącego, a także żądanie mające na celu obciążenie Komisji wypłatą na rzecz skarżącego kwoty poniesionych przez niego kosztów leczenia.

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 257 z 15.10.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2008 r. —
Coffee Store przeciwko OHIM (THE COFFEE STORE)**

(Sprawa T-323/05) (¹)

**(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego THE COFFEE STORE —
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter
opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE)
nr 40/94)**

(2008/C 209/78)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: The Coffee Store GmbH (Mannheim, Niemcy) (przedstawiciel: M. Buddeberg, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo T. Eichenberg, następnie G. Schneider, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 czerwca 2005 r. (sprawa R 855/2004-2) dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego THE COFFEE STORE jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.